

РЕШЕНИЕ

№ 20950

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ЯН. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело
№ 20221110166514 по описа за 2022 година

При условията на обективно съединяване (чл.210,ал.1 ГПК) са предявени иски по чл. 344,ал.1,т.1, т.2 и т.3 КТ и претенция по чл.86, ал.1 ЗЗД.

В исковата молба пълномощникът на **ищеца** М. З. Б. твърди, че заповед № 14/03.11.2022г. на главния директор „Човешки ресурси“ на С.К.АД, с която е уволнен дисциплинарно от длъжността „сътрудник охрана“, отдел „Проверка сигурност на пътници и ръчен багаж“, дирекция „Сигурност“, е незаконосъобразна по следните причини: *издаването на уволнителната заповед от лице без представителна власт по отношение на ответното дружество*, чийто законен представител според вписванията в търговския регистър е Хесус Кабайеро Пинто, а не Анелия Димова - главен директор „Човешки ресурси“, която е подписала оспорваната заповед; *неосъществяване на вменените дисциплинарни нарушения* поради липса на вина у ищеца, защото той „не е преминал обучение за разпознаване на рентгеновото оборудване на цигари в каквито и да било разфасовки“, нито е запознат с нормативните изисквания при износ на цигари и други стоки“, а запознаването му с промяната в Процедура № 400 е било извършено устно на 23.09.2022г. една седмица преди твърдяното нарушение, като освен това липсвал СО-СПП, който да бъде уведомен, а ищецът нямал правомощия по задържане на куфари и раници, и *неспазване на критериите по чл.189 КТ* при налагането на дисциплинарното наказание, доколкото наложеното дисциплинарно наказание „уволнение“ не съответства на тежестта на описаните нарушения, а и ищецът не е извършвал други нарушения. Отбелязва се, че ищецът по длъжностна характеристика работи с рентгеново оборудване за откриване на течни експлозивни и следи от такива, както и на течности, аерозоли и гелове с оборудване

LEDS и в конкретния случай е извършил анализ на изображенията на монитора при преминаването през рентгеновото оборудване на куфарите и раниците , но не открил вещества, за които е преминал съответните обучения , а именно : оръжие – хладно или огнестрелно , експлозиви и следи от експлозиви и течности , аерозоли и гелове.

В отговор на изрични указания пълномощник на ищеца с допълнителна писмена молба от 19.12.2022г. е уточнил искове по чл.344,ал.1 , т.2 , т.3 и т.4 КТ и е оттеглил иска по чл.55,ал.1, предл.1 ЗЗД.

Окончателното искане на ищеца към съда е да отмени заповедта за дисциплинарното му уволнение (чл.344,ал.1,т.1 КТ), да го възстанови на заеманата преди уволнението длъжност „сътрудник охрана” , отдел „Проверка сигурност на пътници и ръчен багаж” , дирекция „Сигурност” (чл.344,ал.1,т.2 КТ), и да осъди ответното дружество да му заплати обезщетение за оставане без работа след уволнението през периода от 04.11.2022г. до 04.05.2023г. в размер на **8 813,70 лв** (чл.225,ал.1 КТ) и законната лихва за периода от предявяване на исквата молба до окончателното плащане на обезщетението (чл.86,ал.1 ЗЗД).

Уточнението на *петитума* на конститутивния иск по чл.344,ал.1,т.2 КТ и на *периода* на осъдителния иск по чл. чл.344,ал.1 ,т.3 КТ е допуснато с определението по чл.140 ГПК , както е направено от ищцовата страна с допълнителната писмена молба от 19.12.2022г.

С определението по чл.140 ГПК е **ПРЕКРАТЕНО** на основание **чл.232 ГПК** настоящото съдебно съдебно производство *в частта му относно осъдителния иск по по чл.55,ал.1,предл.3 ЗЗД във връзка с чл.221,ал.2 КТ* поради *оттеглянето* на този иск от ищцовата страна с писмената молба от 19.12.2022г. Като необжалвано от страните това определение е влязло в сила.

С определението по чл.140 ГПК е **ВЪРНАТА ИСКОВАТА МОЛБА** *в частта ѝ относно предявената с исквата молба и уточнена с допълнителната писмена молба от 19.12.2022г. претенция за заличаване на вписаното в трудовата книжка на ищеца уволнително основание.* Като необжалвано от страните това разпореждане е влязло в сила.

С определението по чл.140 ГПК е **ОТХВЪРЛЕНО** предявеното с исквата молба искане по чл.389 ГПК на ищеца за допускане на обезпечение на предявения по настоящото дело осъдителен иск с размер от 8 813,70 лева чрез налагане на заповед върху притежаваните от ответника банкови сметки в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК”АД. Като необжалвано от страните това определение е влязло в сила.

В хода на съдебното производство пълномощникът на ищеца поддържа предявените искове. При устните състезания в заседанието на 17.11.2023г. адвокатът на ищеца е пледирал за уважаване на исквете. Въпреки изрично предоставената му по негово искане в заседанието на 17.11.2023г. възможност за представяне на писмено становище по исквете , пълномощникът на ищеца не е представил такова.

Ответната страна С.К.АД оспорва изцяло предявените искове според изричното изявление на пълномощника ѝ в депозирания на 10.02.2023г. отговор на исквата молба.

Сочат се доводи за : *спазване на изискването на чл.193,ал.1 КТ*, тъй като от ищеца са били поискани обяснения с писмена покана , изх. № 300-0676/20.10.2022г., в което са му зададени въпроси за всяко от нарушенията, описани и в уволнителната заповед , и той е представил писмени обяснения , вх. № 300-1092/24.10.2022г.; *мотивираност по чл.195 КТ на уволнителната заповед*, която съдържа „точно и конкретно описание на фактическите обстоятелства, свързани с извършеното от М. Б. нарушение , както и на законовите текстове, на които наказанието „дисциплинарно уволнение” се налага”; *подписване на уволнителната заповед от лице с представителна власт – Анелия Димова* , на която е била „делегирана пълна дисциплинарна власт” от законния представител на ответното дружество- Хесус Кабайеро; *извършването от ищеца на вменените му дисциплинарни нарушения* , защото е бил запознат с т.11 от Процедура № 400 , отнасяща се за случаите , при които рентгеновия оператор се усъмни за наличие в багажа на голямо количество цигари (повече от 2/3 стека), и за задължението му да информира служителя на позиция № 4 за извършване на ръчно претърсване на багажи и на СО-СПП за предприемане на последващи действия, но въпреки това ищецът на 30.09.2022г. на Проверка № 2 на Терминал № 2 в интервала от 17.03 ч. до 17,06 часа е допуснал преминаването на 4 броя куфари за ръчен багаж и 4 броя раници със съдържание от общо 18 600 къса цигари и не уведомил работещия на позиция № 4 , нито дежурния супервайзор за последващи действия, като по този начин пренасяните цигари не са били открити и органите на Гранична полиция и Агенция „Митници” не са били осведомени за предприемане на законовите действия; *спазването на критериите по чл.189 КТ* при налагането на дисциплинарното наказание „уволнение” на ищеца , тъй като е отчетена особената тежест на дисциплинарното нарушение, което създава предпоставки за извършване на административни нарушения, свързани със сигурността на границите и митниците , и за неспазване на императивните забрани по чл.33,ал.2 от Закона за тютюна , тютюневите и свързаните с тях изделия и на чл.233 от Закона за митниците. Обосновава се становище , че ищецът е „имал необходимите знания и умения за точно изпълнение на възложените задължения , свързани с работата на пост/позиция № 3 на Проверка № 2 , Терминал № 2”, като доказателства за това са обученията , през които е преминал заедно с другите служители , и сертифициранията му – първоначално и последващо след издържани съответни изпити.

В хода на съдебното производство пълномощниците на ответната агенция поддържат оспорването на исковете. При устните състезания в заседанието на 17.11.2023г. адвокат на ответника е пледирал за отхвърляне на исковете. Изложените в отговора на исковата молба и в хода на съдебния процес доводи за неоснователността на исковете са обосновани и в представените на 28.11.2023г. и на 29.11.2023г. писмени бележки от пълномощник на ответника.

Софийски районен съд , 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235, ал.2 ГПК , намира за установено следното от фактическа и правна страна :

Относно процесуалния ред за разглеждането на исковете :

Както е посочено и в определенията по чл.140 ГПК, въпреки, че исковете по чл.344,ал.1,т.1, т.2, т.3 и т.4 КТ са сред изброените в чл.310,т.1 КТ, предявените искове не следва да бъдат разглеждани по реда на чл.310 –чл.317 ГПК, а по **общия исков ред**. В конкретния случай с оглед изричната разпоредба на **чл.310,ал.2 и ал.3 ГПК** не следва да бъде допуснато бързо производство за разглеждането на исковете, предявени с исковата молба, вх. № 269574/05.12.2022г., тъй като то е *неприложимо* за тези искове, защото *два от тях (главният осъдителен иск по чл.55,ал.1,предл.3 ЗЗД във връзка с чл.221,ал.2 КТ за възстановяване на удържаното от работодателя обезщетение при дисциплинарното уволнение и претенцията по чл.86,ал.1 ЗЗД за законната лихва върху обезщетението по чл.225,ал.1 КТ за периода от предявяването на исковата молба до окончателното плащане) не са сред изброените в чл.310 ГПК и следователно подлежат на разглеждане по общия исков ред по чл.124 ГПК*, който следва да бъде приложен за всички предявени искове. Искът по чл.55,ал.1,предл.3 ЗЗД във връзка с чл.221,ал.2 КТ не е включен в приложното поле на чл.310, ал.1,т.1 ГПК и не подлежи на разглеждане по реда на т.нар. бързо производство. Претенцията за законна лихва по чл.86, ал.1 ЗЗД за периода от предявяването на исковата молба до окончателното плащане не е автоматична последица от предявяване на съответния осъдителен иск за главницата, а е самостоятелно искане (иск), който се разглежда само ако е изрично предявен (според процесуалната доктрина и според съдебната практика законната лихва се присъжда, само ако е изрично поискана от ищеца- б.с.). Процесуалният извод за самостоятелността на претенцията по чл.86,ал.1 ЗЗД за законна лихва не се променя поради факта, че с оглед спецификите на тази лихвена претенция не се изисква от ищеца уточняването ѝ по период и по размер при предявяването ѝ.

Прекратяването на съдебното производство в частта му относно осъдителния иск по чл.55,ал.1,предл.3 ЗЗД във връзка с чл.221,ал.2 КТ (поради оттеглянето му от ищеца) не е основание за промяна на процесуалния ред за разглеждането на останалите искове.

Относно конститутивния иск по чл.344,ал.1,т.1 КТ :

Този иск е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Предмет на образуването по конститутивния иск по чл.344,ал.1,т.1 КТ съдебно производство е законосъобразността на съответното уволнение, но преценено с оглед основанията за неговата незаконност, изрично посочени от ищеца в исковата молба или впоследствие в хода на процеса чрез изменение на основанията на този иск по реда на чл.214, ал.1 ГПК. Съдът в съответствие с

принципа за диспозитивното начало в гражданския процес е обвързан от искането на ищеца (чл.6,ал.2 ГПК). Следователно **в производството по чл.344,ал.1,т.1 КТ съдът следва да се произнесе само по доводите за законосъобразност на съответното уволнение, посочени от ищеца**. Предметът на защитата на ответника и на проверката на съда по конститутивния иск по чл.344,ал.1,т.1 КТ се определят от **конкретните** аргументи, наведени от ищеца във връзка с твърдяната от него законосъобразност на уволнението му. Факти, касаещи законосъобразността на уволнението, на които обаче ищецът не се е

позовал изрично нито в исковата молба ,нито по-късно в хода на процеса до приключване на първото заседание чрез искане за изменение на основанието на конститутивния иск по чл.344,ал.1,т.1 КТ при спазване на съответните предпоставки по чл.214,ал.1 ГПК, не следва в съответствие с принципа за т.нар. диспозитивно начало да бъдат предмет на съдебния спор относно това уволнение. Законосъобразността на уволнението се изследва от съда само в рамките на правния спор , така както е очертан от твърденията и исканията на ищеца, предявени до приключване на първото заседание пред първата съдебна инстанция. Отмяната на съответното уволнение на основание, непосочено от ищеца, означава произнасяне от съда по непредявен иск, т.е. постановяване на недопустимо решение (чл.270,ал.3,изр.3 ГПК).

В конкретния случай основанията за незаконосъобразност на процесното уволнение , на които се позовава ищеца, са три : *издаването на уволнителната заповед от лице без представителна власт по отношение на ответното дружество ; неосъществяване на вменените дисциплинарни нарушения и неспазване на критериите по чл.189 КТ*. Нито едно от посочените основания за отмяна на уволнението не е налице.

Страните по делото не спорят , а и от представеното допълнително трудово споразумение № 1009/26.04.2022г. се установява, че между ищеца и ответното дружество е съществувало *безсрочно* трудово правоотношение, като изпълняваната от ищеца длъжност е била „сътрудник охрана” , отдел „Проверка сигурност на пътници и ръчен багаж” , дирекция „Сигурност”.

Като писмено доказателство по делото е приета заповед № 14/03.11.2022г. на главния директор „Човешки ресурси” на С.К.АД с която на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено трудовото правоотношение между страните на основание чл.330 ,ал.2, т.6 КТ, считано от **04.11.2022г.** , когато му е връчена тази заповед видно от удостовереното с подписа му под текста й.

Заповед № 14/03.11.2022г. е *подписана* от главния директор „Човешки ресурси” на С.К.АД - Анелия Петрова Димова , която е *упълномощена* от законния представител на дружеството – изпълнителния директор Хесус Кабайеро Пинто да упражнява дисциплинарните правомощия на дружеството , включително да изисква и да приема обяснения , да налага дисциплинарни наказания и да прекратява трудови правоотношения видно от представеното с отговора на исковата молба Пълномощно П-4/18.01.2022г. Следователно уволнителната заповед е подписана от лице , оправомощено да упражнява работодателската власт по чл.192 КТ на ответника. Възражението на ищеца в обратния смисъл е неоснователно.

Преди издаването на уволнителната заповед № 14/03.11.2022г. ответникът е *изпълнил процедурата по чл.193,ал.1 КТ*, тъй като от ищеца са били поискани обяснения с писмена покана , изх. № 300-0676/20.10.2022г., в което са му зададени въпроси за всяко от нарушенията, описани и в уволнителната заповед , и той е представил писмени обяснения, вх. № 300-1092/24.10.2022г. Спазването на изискването по чл.193,ал.1 КТ не се оспорва от ищеца.

Заповед № 14/03.11.2022г. е мотивирана по смисъла на чл.195 КТ, тъй като съдържа конкретно описание на вмененото на ищеца дисциплинарно нарушение и законовите текстове, въз основа на които е наложено наказанието „дисциплинарно уволнение“.

В заповед № 14/03.11.2022г. на главния директор „Човешки ресурси“ на С.К.АД като причина за дисциплинарното уволнение на ищеца е посочено следното дисциплинарно нарушение : допускане преминаване на 4 броя куфари за ръчен багаж и 4 броя раници със съдържание общо количество 18 600 къса цигари , докато е работил с рентеново оборудване на пункт за проверка № 2, Терминал 2 на Летище София , като не е уведомил дежурния сепурвайзор на пункт за проверка № 2, Терминал 2, позиция № 4 за извършване на последващи действия по допълнителна проверка на багажите. Описаните деяния на ищеца са квалифицирани като неизпълнение на задълженията му по раздел II, т.3 и т.7 от длъжностната му характеристика; раздел V . позиция № 3 т.11 от Процедура № 400 за проверка сигурност на пътници и ръчен багаж ; чл.54,ал. 1 , чл.76 и чл.135,т.20 от Правилника за вътрешния трудов ред на ответното дружество ; чл.124 КТ и чл.126, т.3, т.4 , т.7 и т. 10 КТ и като дисциплинарни нарушения по смисъла на чл.187,т.3 , т.7 и т.10 КТ и чл.190,ал.1, т.7 КТ.

Нито в исковата молба , нито в хода на съдебния процес ищецът не е оспорил преминаването през проверката с рентеново оборудване на процесното количество цигари при работата му на 30.09.2022г. , но твърди , че няма вина за това , тъй като не е бил обучен да установява цигари в рентеновото изображение.

От представения по настоящото дело *Акт за установяване на административно нарушение № BG30092022/5800/М-1712 /30.09.2022г.*, съставен от инспектор в ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ „МИТНИЦА СОФИЯ“ ПРИ АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“ КЪМ МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ се установява , че на 30.09.2022г. на МП „Летище София – пътници” , Терминал 2 , салон „Заминаване” , „Зелен коридор” лицето Стефан Бойков Гюров , български гражданин е направил опит да пренесе през държавната граница на Република България без знанието и разрешението на митническите органи стоки , забранени за износ : тютюневи изделия 45 стека по 10 кутии по 20 къса – общо 9000 къса цигари , облепени с валиден български акцизен бандерол , недекларирани по съответния ред , с което е осъществил състава на чл.233,ал.1 във връзка с ал.3 от Закона за митниците.

По настоящото дело е представен и *Акт за установяване на административно нарушение № BG01102022/5800/М-1713 /01.10.2022г.*, съставен от инспектор в ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ „МИТНИЦА СОФИЯ“ ПРИ АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“ КЪМ МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ се установява , че на 30.09.2022г. на МП „Летище София – пътници” , Терминал 2, салон „Заминаване” , „Зелен коридор” лицето Климента Максимова Левичкова, българска гражданка е направила опит да пренесе през държавната граница на Република България без знанието и разрешението на митническите органи стоки , забранени за износ : тютюневи изделия 480 кутии по 20 къса – общо 9600 къса цигари , облепени с валиден български акцизен бандерол , недекларирани по съответния ред , с което

е осъществила състава на чл.233,ал.1 във връзка с ал.3 от Закона за митниците.

В настоящото съдебно производство е представено и писмо, вх. № 100-8727/03.10.2022г. от началника на Гранично полицейско управление /ГПУ/-София при Регионална дирекция „Гранична полиция – Аерогари” в Главна дирекция „Гранична полиция” към МВР до С.К.АД , в което е посочено , че на 30.09.2022г. около 23,30 ч. от служители на ГПУ- София при съвместна проверка със служители на АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ” са установени двама български граждани (мъж и жена) на изхода за полет ER9968 за Лондон , в чийто ръчен багаж са открити общо 18 600 къса цигари с български акцизен бандерол. В писмото се твърди , че „от всички проведени действия по случая може да се направи обосновано предположение , че лицата са преминали през пункта за сигурност на Терминал 2 , трасе „Заминаване” безпрепятствено , като изложеното се е случило във времеви диапазон 17-18ч. на 30.09.2022г.”. Предявено е искане да бъде извършена проверка дали служителите на С.К.АД са спазили съвместната процедура между органите на Гранична полиция , Агенция „Митници” и дирекция „Сигурност” при С.К.АД при установяване на забранени от закона вещи и предмети , като за резултатите от тази проверка незабавно да бъдат уведомени посочените структури , както и за предприетите действия спрямо служителите, допуснали нарушенията.

Като писмено доказателство по настоящото дело е приет и Доклад , вх. № 300-1070/17.10.2022г. от ръководителя отдел „ПСРБ” , дирекция „Сигурност” в С.К.АД , изготвен след проверка , осъществена във връзка с писмото, вх. № 100-8727/03.10.2022г. на ГПУ – София до ответника , в който е посочено, че след преглед на рентгеновите изображения на реални багажи, преминали проверка на 30.09.2022г. в часовия диапазон 17-18ч. през пункт за проверка на пътници и ръчен багаж – ПП2 , терминал 2 , както и на записите от CCTV, е било установено наличие на стекове с цигари в осем изображения (4 куфара за ръчен багаж и 4 раници) , които са пропуснати безконтролно през периода от 17.03ч. до 17.06 ч. , когато рентгенов оператор е бил М. З. Б., а служител на позиция № 4 е бил В.З.П. , който в докладна записка е посочил , че не е бил информиран за наличието на цигарите от колегата си М. З. Б..

Докладната записка на В.З.П. от 04.10.2022г. до ръководителя отдел „ПСРБ” , дирекция „Сигурност” в С.К.АД е представена по настоящото дело. В нея посочения служител е вписал , че на 30.09.2022г. от 17.00 ч. до 17.10 ч. е бил назначен на позиция № 4 на терминал 2, а на позиция № 3 е бил назначен М. Б. , който не го е уведомил за наличие на голямо количество цигари в багажите на преминаващите пътници. Следователно възражението на ищеца за липса на назначен служител на позиция № 4 се опровергава от събраните писмени доказателства.

Ищецът не е оспорил цитираните актове за установяване на административни нарушения на АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ” , писмото от ГУП- София до ответника, доклада на ръководителя на отдел „ПСРБ” , дирекция „Сигурност” в С.К.АД и докладната записка на служителя В.З.П..

Следователно по делото е доказано, че описаните в уволнителната заповед факти са

осъществени, т.е., че ищецът е извършил вменените му дисциплинарни нарушения.

Всички възражения на ищцовата страна всъщност се отнасят не до оспорване на *фактическото извършване на деянията* , описани в уволнителната заповед , а в оспорване на *запознаването на ищеца с вътрешноведомствените актове* относно извършването на контрола на багажа на преминаващите пътници специално за цигари , както и относно *практическото извършване на анализа на рентгеновото изображение на цигарите*. Тези възражения обаче са *неоснователни*.

Ищецът не оспорва , а и е доказано чрез удостовереното с неговия подпис, че той е бил *запознат с длъжностната характеристика* за длъжността „сътрудник охрана”, отдел „Проверка сигурност на пътници и ръчен багаж”, дирекция „Сигурност”. В *радел II, т.3* от тази длъжностна характеристика (която е представена по делото-б.с.) изрично е посочено , че *заемащият тази длъжност следва да изпълнява задълженията си съгласно процедура № 400* при проверка на ръчен багаж с конвенционални рентгени (раздел II, т.3.2), а в *раздел II, т. 7* от същата длъжностна характеристика е посочено , че *заемащият тази длъжност следва да докладва на сътрудник охрана –супервайзор на пункт за проверка , на сътрудник охрана – супервайзор на смяна и на старши сътрудник охрана за всички констатирани нередности и нарушения*. По делото е представена и *Процедура № 400 /15.09.2022г. за проверка сигурност на пътници и ръчен багаж , утвърдена от директора на дирекция „Сигурност” на С.К.АД*. Видно от приложения към тази инструкция списък ищецът е бил *запознат* с нея на 23.09.2022г. , което е удостоверено с подписа му. Няма отбелязани възражения нито от ищеца , нито от останалите служители относно начина , по който те са уведомени за инструкция № 400 (устно или писмено). Следователно според задълженията в длъжностната характеристика и според удостовереното с подписа на ищеца той е бил *длъжен да се запознае подробно* с правилата в Процедура № 400 /15.09.2022г. за проверка сигурност на пътници и ръчен багаж. В *т.11* от Процедура № 400 е посочено задължение на рентгеновия оператор когато се усъмни , че в багажа има голямо количество цигари (повече от 2/3 стека) да информира служителя на позиция 4 за ръчно претърсване на багажа и СО-СПП за предприемане на последващи действия. Следователно възраженията на ищеца за липса на информация относно задълженията му за проверка на багажа за цигари се опровергават от представените по делото писмени доказателства. Неоснователно е и възражението на ищеца , че не е бил обучен да разпознава цигари на рентгеново изображение . Няма доказателства по делото , от които да се направи извод , че разпознаването на цигари в рентгеново изображение на багаж не е било включено в обученията на ищеца като служител, както и , че това е единствената причина, поради която той е пропуснал процесното количество цигари през проверката на 30.09.2022г.

Предвид изложеното , доколкото посочените в исковата молба основания за незаконосъобразност на процесното уволнение не обосновават неговата отмяна, искът по чл.344,ал.1,т.1 КТ като неоснователен следва да бъде отхвърлен.

Относно конститутивния иск по чл.344,ал.1,т.2 КТ : Този иск също е

НЕОСНОВАТЕЛЕН. Той е обусловен от иска по чл.344,ал.1,т.1КТ.Щом уволнението не е отменено, ищецът не може да бъде възстановен на заеманата преди това длъжност.

Относно осъдителния иск по чл.344,ал.1 ,т.3 във връзка с чл.225,ал.1 КТ:

И този иск е НЕОСНОВАТЕЛЕН. Поради отхвърлянето на иска по чл.344,ал.1,т.1 КТ не е налице първият от кумулативно изискуемите елементи на правопораждащия фактически състав на обезщетението по чл.344,ал.1,т.3 КТ- незаконосъобразност на извършеното уволнение. Следователно за ищеца не се е породило правото на обезщетение по чл.225,ал.1 КТ. Поради тази причина и този иск следва да бъде отхвърлен изцяло

Относно разноските по делото:

Съдът не присъжда разноски на ищеца , тъй като исковете са отхвърлени изцяло.

На основание чл.78,ал.3 ГПК на ответната страна следва да бъдат присъдени направените от нея разноски по настоящото дело , представляващи платените адвокатско възнаграждение (4 693, 99 лв с ДДС) и държавна такса за издаване на съдебно удостоверение (5 лв). Безплатността на производството по трудовоправните спорове , установена в разпоредбата на чл.359 КТ , се отнася до задължението на работника или служителя за плащане на разноски към съда (държавна такса, разноски за свидетели и вещи лица) , но не го освобождава от отговорността му за разноските, направени от другата страна по делото за вещи лица , за свидетели , за адвокати и за юрисконсулти , когато тя е спечелила съдебния спор - в тези случаи платените от противната страна такси, депозити и адвокатски хонорар, не може да бъде за сметка на бюджета на съда , както е с останалите разноски по делото. Поради това съдът следва да присъди на ответното дружество направените от него разноски по делото.

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД,68 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло като неоснователни предявените от *М. З. Б.* , ЕГН: *****, гр. София , ж.к. **** със съдебен адрес : гр. София , ул. „***“ чрез адвокат *Д. Й.*, против *С.К.АД* , ЕИК: **, гр. София , бул. „***“ , със съдебен адрес : град София, *** Адвокатско дружество *М.* , чрез адв. *С.В.* обективно съединени искове **по чл.344, ал.1,т.1 КТ** за отмяна на заповед № 14/03.11.2022г. на главния директор „Човешки ресурси” на *С.К.АД*, с която ищецът е уволнен дисциплинарно, считано от 04.11.2022г.; **по чл.344,ал.1,т.2 КТ** за възстановяване ищецът на заеманата от него преди уволнението му длъжност „сътрудник охрана” , отдел „Проверка сигурност на пътници и ръчен багаж”, дирекция „Сигурност”; **по чл.344,ал.1,т.3 КТ** във връзка с чл.225,ал.1 КТ за осъждане на ответника да заплати на ищеца обезщетение за оставането му без работа поради уволнението в размер на 8 813,70 лв (осем хиляди осемстотин и тринадесет лева и седемдесет стотинки) за периода от 04.11.2022г. до 04.05.2023г. , и **по чл.86,ал.1 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца *законната лихва* върху обезщетението по чл.225,ал.1 КТ за периода от предявяване на исковата молба – 05.12.2022г. до окончателното плащане на

обезщетението.

ОСЪЖДА М. З. Б. , ЕГН: *****, гр. София , ж.к. **** със съдебен адрес : гр. София , ул. „***“ чрез адвокат Д. Й., **ДА ЗАПЛАТИ** на С.К.АД , ЕИК: ***, гр. София , бул. „***“ , със съдебен адрес : град София, *** Адвокатско дружество М. , чрез адв. С.В. на основание **чл.78,ал.3 ГПК** сумата от **4 698,99 лв** (четири хиляди шестстотин деветдесет и осем лева и деветдесет и девет стотинки), представляващи направените от ответника разноси по настоящото дело – платените адвокатско възнаграждение и държавна такса за издаване на съдебно удостоверение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____